

Udskriftsdato: 14. december 2025

AFG nr 11042 af 20/10/2015 (Gældende)

Bindende svar - Udlån fra virksomhedsordningen

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 15-1497954

Bindende svar - Udlån fra virksomhedsordningen

Spørger påtænkte at udlåne midler fra sin virksomhedsordning via et online-låneformidlingssystem der fungerer efter en crowd lending model.

Skatterådet kunne bekræfte, at opståede tab som følge af låntagers misligholdelse ville være fradragsberettigede efter kursgevinstlovens regler på realisationstidspunktet.

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at midler under virksomhedsordningen ville kunne anvendes til udlånet uden at det blev anset som en hævning efter reglerne i virksomhedsskattelovens § 5. Renteafkastet af de i forbindelse med udlånet opståede fordringer ville derfor heller ikke blive beskattet inden for virksomhedsordningen.

SKM2015. 719. SR - Skatterådets møde 20. oktober 2015

Spørgsmål

1. Vil afkastet (renten) i forbindelse med udlån blive beskattet i virksomhedsordningen?
2. Vil opståede tab som følge af låntagers misligholdelse af lånet være fradragsberettiget efter kursgevinstlovens regler på realisationstidspunktet?
3. Vil midler under virksomhedsskatteordningen, uden det anses som en hævning, kunne anvendes til brug i låneformidlingssystemet?

Svar

Ad. 1. Nej.

Ad. 2. Ja.

Ad 3. Nej.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger påtænker, via midler i sin virksomhedsordning, at foretage udlån af frie midler til forskellige virksomheder via online låneformidlingssystemet i Flex Funding A/S. Anbringelsen vil ske som alternativ til anbringelse i obligationer og der vil ikke være erhvervsmæssige relationer imellem spørgers virksomhed og låntager.

Spørgers virksomhed består i ejendomsudlejning og vindmølledrift.

Flex Funding A/S er en finansiel virksomhed med tilladelse fra Finanstilsynet som betalingsinstitut.

Betalingsinstitutter er virksomheder, der udbyder og gennemfører betalingstjenester. Som eksempler på betalingstjenester kan nævnes pengeoverførselsvirksomhed, tjenester der muliggør kontanthævninger eller gennemførelse af betalinger over en betalingskonto.

Virksomheden har udviklet et online låneformidlingssystem (crowdfunding), hvorefter fysiske personer og selskaber kan indskyde midler, som herefter udlånes direkte til virksomheder. Flex Funding A/S forbinder således virksomheder og personer med pengeindestående til virksomheder, der mangler finansiering.

Renten er fast i hele låneperioden. Lånets løbetid kan være fra 6 måneder og helt op til 10 år. Lånet tilbagebetales, med månedlige afdrag og renter, til långivers konto oprettet hos Flex Funding A/S.

Alle virksomheder, der ansøger om et lån, gennemgår en kreditvurdering. Hvis udfaldet af denne bliver tilfredsstillende, kan der ydes lån gennem Flex Funding A/S, idet der sker en inddeling af låntagerne i forskellige risikogrupper, som giver grundlaget for långivernes valg af låntager.

I forbindelse med vurderingen fastsættes en anbefalet lånerente mellem långiver og låntager. Herefter bliver lånet overført til Flex Funding A/S' online markedsplads, som er en auktion for penge, hvor långiverne angiver, hvilken rente og beløb, som de ønsker at udlåne til låntager. Lånerenten angives som procent p.a. og beregnes i forhold til restgælden. Der vil ofte stå flere hundrede långiver bag et udlån til en virksomhed.

Efterfølgende har långiverne mulighed for at sælge deres låneandele på Flex Funding A/S' markedsplads, hvis de behøver pengene, før lånet er helt tilbagebetalt. Långiverne bærer risikoen for lånet. Hvis en virksomhed går konkurs og ikke har mulighed for at tilbagebetale lånet, vil långiver miste sit indskud (låneandel). For at reducere långivers risiko anbefales det, at långiverne udlåner deres penge til mange forskellige virksomheder.

Flex Funding A/S er således en formidler af kapital. Som betaling herfor opkræves et etableringsgebyr på 2-3 pct. af hovedstolen af alle lån, der bliver etableret.

Den månedlige ydelse på lånet fordeles af Flex Funding A/S til alle långivere forholdsmæssigt i forhold til deres låneandele. Indskydernes penge er ikke omfattet af Indskydergarantifonden.

De enkelte långivere opnår ikke en ejerandel af virksomheden, men indgår alene i et fælles udlånsprojekt i forhold til den låntagende virksomhed.

Det kan lægges til grund for besvarelsen, at udlån ikke investerer i fordringer, hvor låntager enten er hans eget selskab, hans ægtefælle eller andre nærtstående.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det er spørgers opfattelse, at de stillede spørgsmål skal besvares bekræftende.

Ad spørgsmål 1

Der er tale om en almindelig renteindtægt for den enkelte långiver, der tilskrives dennes konto hos Flex Funding A/S. Renten er skattepligtig, jf. statsskattelovens § 4, stk. 1, litra e. Renten beskattes som udgangspunkt efter personskattelovens § 4 som kapitalindkomst. Såfremt virksomhedsordningen anvendes, beskattes renten efter virksomhedsskattelovens regler.

Ad spørgsmål 2

Tab på fordringer opgøres på grundlag af den enkelte långivers konto i Flex Funding A/S og vil være fradragsberettiget efter kursgevinstlovens § 14. Tabet opgøres efter realisationsprincippet, jf. kursgevinstlovens § 25.

Ad spørgsmål 3

Midler fra virksomhedsskatteordningen vil kunne anvendes til indskud på konti hos Flex Funding A/S, da disse ikke ses omfattet af begrænsningsreglerne i virksomhedsskattelovens § 1.

"Udlån" eller investering i fordringer via Flex Funding A/S er påtænkt foretaget som alternativ til investering i obligationer eller lignende, som jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, kan indgå i virksomhedsordningen.

Det er derfor vores opfattelse at såfremt der er tale om fri kapital optjent i virksomhedsordningen, kan disse frie midler, frit investeres (udlånes) såfremt de opfylder kravene i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2.

Vi mener at investeringer i fordringer via Flex Funding A/S er at sammenligne med investering i obligationer, kontanter i banken og øvrige finansielle aktiver som jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, kan indgå i virksomhedsordningen.

Vi er bekendt med SKM2010. 96. LSR, men mener ikke at investering i fordringer via konceptet som drives af Flex Funding A/S er at sammenligne hermed, men er at sammenligne med investering i øvrige finansielle aktiver (obligationer m.m.). Vi henviser her til den juridiske vejledning afsnit C. C. 5.2.2.4 "Øvrige finansielle aktiver".

Vi er enige i, at såfremt udlån sker til udlånerens eget selskab, til ægtefællen eller til andre nært beslægtede personer, er der tale om udlån, der ikke kan ligge i virksomhedsordningen, da udlånet i disse tilfælde klart har karakter af privat långivning.

Vi mener også at det er det, SKM2013. 505. HR tager stilling til, nemlig et udlån fra virksomhedsordningen til ejeren af virksomhedsordningens 100 pct. ejede selskab. Det fremgår ikke af dommen, at udfaldet ville være det samme, såfremt udlånet ikke havde været til ejer af virksomhedsordningens eget selskab.

Det fremgår derimod af højesterets begrundelse, at virksomheden kan placere ledig kapital som bankindskud, i obligationer m.v., hvilket også er det svar, skatteministeren giver til spørgsmål 89 ved behandling af L 107 1985/86 (virksomhedsskatteloven).

Vi mener netop, at formålet med virksomhedsskatteordningen er, at der kan ske opsparing i virksomhedsskatteordningen mod betaling af den lavere virksomhedsskat. Dette bevirker ofte, at virksomhedsordningen får ledig kapital, som virksomhedsordningen herefter med de begrænsninger, der er i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, skal ud og investere.

Når der her henses til skatteministerens besvarelse af spørgsmål 89 i forbindelse med L 107, kan denne ledige kapital placeres som bankindskud, i obligationer m.v.

Denne ledige kapital vil man ud fra et optimeringssynspunkt forsøge at investere så godt som muligt.

Såfremt man ud fra et erhvervsmæssigt synspunkt, hvor afkastet sammenholdes med risikoen, vurderer, at den mest gunstige investering vil være i fordringer administreret af Flex Funding A/S, har vi svært ved at se, at denne beslutning vil betyde, at aktivet i form af en "pose penge" som ønskes investeret i flere fordringer via Flex Funding A/S, skattemæssigt vil betyde, at fordringen ændrer karakter til et privat aktiv og derfor skal anses som en hævning.

Såfremt ejeren af virksomhedsordningen havde valgt at etablere sig med et selskab i stedet for via virksomhedsordningen, har vi svært ved at se, at selskabets investering i fordringer via Flex Funding A/S ville kunne anses som overgået til et privat aktiv og derfor skulle beskattes som en udlodning/ulovligt aktionærlån.

Vi mener derfor ikke, at tanken med loven er at begrænse muligheden i at investere ledig kapital i andre finansielle produkter end de, der positivt er nævnt i loven, medmindre disse ud fra andre synspunkter ikke anses for at have erhvervsmæssig karakter. Her tænkes på udlån til selskaber ejet af ejeren, ægtefælle eller andre nært beslægtede.

Vi har derfor svært ved at se, at kapital optjent i virksomhedsordningen og som efter de regler, der gælder i virksomhedsordningen, opspares i virksomhedsordningen, ikke skulle være et erhvervsmæssigt

aktiv. Her henvises til Tamlægedommen (SKM2003. 566. LSR), hvor en skattefri virksomhedsomdannelsen blev skattepligtig, da ikke alle erhvervsmæssige aktiver indgik i overdragelsen. I afgørelsen henviste man netop til, at aktiverne i form af en obligationsbeholdning skulle indgå i omdannelsen, da disse var optjent i tamlægevirksomheden og derfor var en del af denne virksomheds erhvervsmæssige aktiver og skulle derfor være en del af omdannelsen.

Dette erhvervsmæssige finansielle aktiv kan herefter alene anses overført til et privat aktiv, såfremt aktivet enten, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, ikke kan indgå i virksomhedsordningen eller det på grund af andre forhold anses for et privat aktiv.

Investering i fordringer via Flex Funding A/S vil derfor som udgangspunkt være omfattet af Skatteministeriets besvarelse af spørgsmål 89 (L107), da investeringen må være omfattet af ordlyden "placere ledig kapital i obligationer m.v."

Såfremt denne placering af ledig kapital i fordringer via Flex Funding A/S efter en nærmere gennemgang vil være at anse som et udlån til ejerens selskab, ægtefælle eller andre nært beslægtede, vil investeringen skulle anses som et ikke erhvervsmæssigt aktiv og skal via en hævning overføres til ejeren.

Ved vurderingen af, hvornår noget overgår til privat, henviser vi til SKM2015. 616. SR, hvor Skatterådet er enig med spørgeren i, at såfremt en stillet kaution ikke indgår som led i et arrangement, der helt eller delvist har som formål at skaffe kredit for spørger i privatsfæren, skal der ikke ske beskatning efter reglerne i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6.

Spørger ønsker ikke at overføre noget til privatsfæren, men ønsker alene at optimere afkastet af den ledige kapital i virksomhedsordningen ved at investere i fordringer via Flex Funding A/S. Som nævnt ovenfor foretages denne investering ikke til familien eller nært beslægtede, hvorfor der ikke ses at være lovhjemmel til at anse fordringerne for overført til privatsfæren, da der er tale om ledig kapital, som er optjent og opsparet i virksomhedsordningen og derfor som udgangspunkt, medmindre andet taler derfor, må anses som erhvervsmæssig.

Vi mener, at SKAT i deres indstilling til afgørelse vender fortolkning, således at de anser fordringen som privat, medmindre spørger kan godtgøre, at investeringen i fordringerne er erhvervsmæssigt begrundet.

Ud fra praksis stiller SKAT ikke dette krav til bankindestående eller ved investering i obligationer eller andre finansielle produkter, som ikke er undtaget, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2.

Med henvisning til "m.v." i skatteministerens besvarelse til L 107 samt diverse afgørelser, hvor interessefællesskab m.m. har medført, at fordringen anses overført til privatsfæren, ses der ikke at være grundlag for, at investering i fordringer via Flex Funding A/S skal anses for, via en hævning, at være overført til privatsfæren.

Vi mener derfor, at både spørgsmål 1 og 3 skal besvares med ja.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at afkastet (renten) i forbindelse med udlån vil blive beskattet i virksomhedsordningen.

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 4

Som skattepligtig indkomst 1) betragtes med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrænsninger den skattepligtiges samlede årsindtægter, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke, bestående i penge eller formuegoder af pengeværdi, således f eks:

a)

b) (...)

e) af rente eller udbytte af alle slags obligationer, aktier og andre inden- eller udenlandske pengeeffekter, så og af udestående fordringer og af kapitaler, udlånte her i landet eller i udlandet, med eller uden pant, mod eller uden forskrivning. (...)

Praksis

Den Juridiske Vejledning C. A. 11.1.1

"Ved renter forstås, et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition.

Ved vurderingen af, om en rente opfylder rentedefinitionen, lægges der vægt på, om renten bliver fastsat forud for den periode, som den vedrører. Det forhold, at forrentningen eventuelt kan bortfalde helt eller delvis, ændrer ikke herved, se SKM2014. 711. SR. Hvis afkastet først fastsættes efter begyndelsen af den periode den vedrører, er der ikke tale om en rente, men en kursgevinst."

Begrundelse

Spørger påtænker at udlåne ledig kapital via Flex Funding A/S.

Der etableres herved efter SKATs opfattelse et sædvanligt låneforhold med hensyn til penge imellem spørger, som fordringshaver, og låntager.

Som de faktiske forhold er beskrevet opfylder det som rente aftalte beløb rentedefinitionen.

Beløbet vil være skattepligtigt for spørger efter bestemmelsen i statsskattelovens § 4.

For at det stillede spørgsmål kan besvares bekræftende, må der tillige kunne svares ja til, at de pågældende udlån kan indgå i virksomhedsordningen.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 3, kan de pågældende udlån ikke indgå i virksomhedsordningen, men må anses hævet efter hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at opståede tab som følge af låntagers misligholdelse af lånet vil være fradragsrettigt efter kursgevinstlovens regler på realisationstidspunktet.

Lovgrundlag

Kursgevinstloven

§ 1. Denne lov omfatter

1. gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve,

(...)

Stk. 5. Pengefordringer, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, behandles som andre pengefordringer, når betingelserne i ligningslovens § 6 B, stk. 1, er opfyldt.

§ 12. Personer, der er skattepligtige efter kildeskatteloven, og dødsboer, der er skattepligtige efter dødsbo-skatte-loven, skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne gevinst og tab på fordringer og gæld, som omfattes af § 1, efter de regler, der er angivet i dette kapitel og § 29 samt i kapitel 4, 5 og 7.

§ 14. Gevinst og tab på fordringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2 og §§ 15, 17 og 18.1. pkt. finder dog alene anvendelse, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med nettogevinster og nettotab omfattet af § 23 og gevinst og tab på investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, 29) jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, overstiger 2.000 kr.

(...)

§ 18. Uanset §§ 13, 14 og 17 kan tab på en fordring ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattet af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst.

§ 25. Gevinst og tab på fordringer og gæld, der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medregnes i det indkomstår, hvori gevinsten eller tabet realiseres (realisationsprincippet), jf. dog stk. 2-10, og § 22, stk. 1, samt §§ 36 og 37.

(...)

Begrundelse

Som beskrevet under besvarelsen af spørgsmål 1, opstår der imellem spørger, som långiver, og låntager et sædvanligt låneforhold med hensyn til penge.

Tab, som spørger i den forbindelse pådrager sig, vil efter bestemmelsen i kursgevinstlovens § 14 kunne bringes til fradrag på realisationstidspunktet, jf. herved kursgevinstlovens § 25.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja"..

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at midler under virksomhedsskatteordningen, uden det anses som en hævning, vil kunne anvendes til brug i låneformidlingssystemet.

Lovgrundlag

Virksomhedsskatte-lovens § 1

Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i dette afsnit på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, i personskatte-loven. Endvidere kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskatte-lovens § 6.

Stk. 2. Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen.

Stk. 3. Aktiver, der benyttes både til erhvervsmæssige og private formål, indgår ikke i den selvstændige erhvervsvirksomhed. Dog indgår i virksomheden den erhvervsmæssige del af en ejendom, hvor der foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for den skattepligtige, og på den øvrige ejendom. Ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 6-8, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, der ikke tjener til bolig for ejere. Anskaffelsessummen for ombygning, forbedringer m.v. af den erhvervsmæssige del af sådanne ejendomme indgår ligeledes i virksomheden. Biler, telefoner, datakommunikationsforbindelser og computere med tilbehør, der benyttes både erhvervsmæssigt og privat, kan indgå i virksomheden. Ved fastsættelse af værdien af privat benyttelse af aktiver, der indgår i virksomheden, finder ligningslovens § 16 tilsvarende anvendelse. For biler, der indgår i virksomheden og benyttes både erhvervsmæssigt og privat, finder ligningslovens § 9 C, stk. 7, tilsvarende anvendelse.

Virksomhedsskattelovens § 5

Overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige anses for foretaget i nedennævnte rækkefølge:

1. Kapitalafkast efter § 7, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden fristen for indgivelse af selvangivelse.
2. Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden fristen for indgivelse af selvangivelse.
3. Overskud i det pågældende år:
 1. Kapitalafkast efter § 7, der overføres til den skattepligtige inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for indkomståret.
 2. Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1.
4. Opsparet overskud
5. Indestående på indskudskonto

Stk. 2. Ved overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige ud over de i stk. 1 nævnte anvendes § 11.

Stk. 3. Beløb, der overføres fra virksomheden til den skattepligtige til dækning af virksomhedsskat, omfattes ikke af stk. 1.

Forarbejder

L 107 1985/86 (Virksomhedsskatteloven)

(Til § 2, som foreslået i det fremsatte lovforslag) "Efter lovforslaget skal der udarbejdes et regnskab, der udelukkende vedrører virksomheden. Der skal således regnskabsmæssigt ske en adskillelse af virksomhedens økonomi og den skattepligtiges private økonomi."

Skatteministerens besvarelse af spørgsmål 89 til Skatte- og Afgiftsudvalget i forbindelse med behandlingen af L 107 1985/86 (virksomhedsskatteloven)

"Svar: Svar: Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når dette ikke har erhvervsmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløbet i virksomheden, sker hævnningen efter prioritetsorden i § 5. Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har en erhvervsmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindskud, i obligationer m.v."

Praksis

Den Juridiske Vejledning 2015-1, afsnit C. C. 5.2.2

"[5.2.2.1] Det er som hovedregel ikke muligt at holde en del af de erhvervsmæssige aktiver eller passiver uden for ordningen.

Visse finansielle aktiver kan ikke indgå i virksomhedsordningen, selvom de har tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed. Se VSL § 1, stk. 2.

Visse blandet benyttede aktiver kan efter den selvstændiges valg indgå i virksomhedsordningen eller holdes uden for. Se VSL § 1, stk. 3.

[C. C. 5.2.2.4] Dette afsnit beskriver de generelle regler for, hvilke aktiver der kan eller skal indgå i virksomhedsordningen (..)

Som hovedregel er det kun erhvervsmæssige aktiver, der kan indgå i virksomheden. (..)

De erhvervsmæssige aktiver skal indgå i virksomhedsordningen. Som udgangspunkt er det ikke muligt at holde en del af de erhvervsmæssige aktiver uden for ordningen.

Den selvstændige kan vælge, om visse blandet benyttede aktiver skal indgå i virksomhedsordningen eller holdes uden for. Se VSL § 1, stk. 3.

Private aktiver kan ikke indgå i virksomhedsordningen.

(..)

Dette afsnit indeholder eksempler på aktiver, der ikke kan indgå i virksomhedsordningen. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Erhvervsmæssige aktiver, der ikke kan indgå i ordningen.

Disse aktiver kan ikke indgå:

- Aktiver i anpartsvirksomhed omfattet af PSL (..)
- Finansielle aktiver, der er
 - Omfattet af aktieavancebeskatningsloven
 - Uforrentede indeksobligationer
 - Uforrentede obligationer
 - Præmieobligationer

Medmindre den selvstændige driver næring med sådanne aktiver. Se VSL § 1, stk. 2.

Uforrentede indeksobligationer og uforrentede obligationer kan dog indgå i virksomhedsordningen, hvis de er omfattet af kursgevinstlovens bestemmelser om finansielle kontrakter. Det er en betingelse, at de har tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed. Se KGL §§ 29 og 32.

(...)

Private aktiver kan ikke indgå i ordningen

Eksempler på private aktiver, der ikke kan indgå i ordningen:

- Privat indbo
- Værdien af en livsforsikringspolice
- Udlån
- Parcelhuse, der er stillet gratis til rådighed for forældre og svigerforældre
- Udlejede sommerhuse, der er til rådighed for ejeren.

Fordringer kan indgå i virksomheden, hvis de har karakter af fx periodiske lån, og når de er et normalt led i virksomhedens drift. Derimod kan fordringer, der har karakter af private udlån, og andre private aktiver ikke indgå i virksomheden.

Dette er slået fast af Landsskatteretten i en sag, hvor et udlån ikke blev anset for erhvervsmæssigt. Udlånet blev anset for en privat hævning i virksomheden efter VSL § 5. Landsskatteretten bemærkede, at virksomheden godt kunne udlåne erhvervsmæssigt uden at det blev betragtet som en privat hævning efter VSL § 5. Det forudsatte imidlertid, at udlånet havde tilknytning til virksomhedens drift. Der kunne derimod ikke ske udlån af virksomhedens midler, hvis udlånet var ydet for at tilgodese private investeringsinteresser. Se SKM2010. 96. LSR.

Ligningsrådet har taget stilling til udlån fra virksomhedsordningen til dels et selskab, der var ejet 100 pct. af den selvstændigt erhvervsdrivende, og dels en datter. I begge tilfælde fandt Ligningsrådet, at lånene ikke havde tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed. Lånene kunne derfor ikke indgå i virksomhedsordningen, men ville være en hævning i hæverækkefølgen efter VSL § 5. Se SKM2001. 201. LR og SKM2001. 202. LR. Se også SKM2006. 555. LSR, hvor et udlån til et af den selvstændige kontrolleret selskab blev anset for en hævning i virksomhedsordningen."

SKM2013. 505. HR

Sagsøgeren havde siden 1990 drevet selvstændig lægevirksomhed under anvendelse virksomhedsordningen. Fra lægevirksomheden blev der i 2001 og 2002 ydet lån på henholdsvis 400.000 kr. og 113.000 kr. til et anpartsselskab, H1 ApS, som sagsøgeren var 100 pct. ejer af. Skattemyndighederne havde anset beløbet for overført til sagsøgeren efter hæverækkefølgen.

Højesterets begrundelse er sålydende:

"A drev i 2001 og 2002 lægevirksomhed under virksomhedsordningen i henhold til virksomhedsskatteloven. Fra lægevirksomheden blev der i 2001 og 2002 ydet lån på henholdsvis 400.000 kr. og 113.000 kr. til et anpartsselskab, H1 ApS, som A var 100 % ejer af. Anpartsselskabets aktiviteter bestod primært i handel med aktier for lånte midler.

Skattemyndighederne har anset de nævnte beløb for overført til A personligt som opsparet overskud i henhold til virksomhedsskattelovens § 5 og har som følge heraf bl.a. forøget hans personlige indkomst med 400.000 kr. i 2001 og 113.000 kr. i 2002. Sagen angår, om skattemyndighederne har været berettiget hertil.

I virksomhedsskattelovens § 5 er rækkefølgen for "overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige" fastsat. Det er ikke i lovteksten nærmere angivet, hvornår der er tale om "overførsel af værdier til den skattepligtige" i bestemmelsens forstand, men spørgsmålet, om et lån må anses for overførsel af værdier til den skattepligtige, er omtalt i forarbejderne til loven. Heraf fremgår, at virksomheden kan yde lån, der har erhvervsmæssig karakter, uden at dette anses for overførsel af værdier til den skattepligtige. Virksomheden kan således give kredit til personer, som har en erhvervsmæssig tilknytning til

virksomheden, f.eks. varedebitorer. Virksomheden kan endvidere placere ledig kapital som bankindsud, i obligationer mv. Hvis den skattepligtige derimod finansierer privat långivning, herunder til ægtefælle eller nært beslægtede, ved at hæve beløb i virksomheden, er der tale om overførsel af værdier til den skattepligtige i henhold til lovens § 5.

Højesteret finder, at de lån, som blev ydet til H1 ApS, ikke havde erhvervsmæssig karakter. Der var derimod tale om, at A finansierede privat långivning, idet han, uden at det havde tilknytning til lægevirksomhedens aktiviteter, hævdede beløb i virksomheden. Herved skete der "overførsel af værdier" fra virksomheden "til den skattepligtige" som nævnt i virksomhedsskattelovens § 5.

Højesteret tiltræder, at det ikke er godtgjort, at der foreligger en administrativ praksis, som udelukker ændring af As indkomstansættelse.

Højesteret stadfæster herefter dommen."

SKM2010. 96. LSR

Klageren drev udlejningsvirksomhed under anvendelse af virksomhedsordningen. I 2007 havde han udlånt 2,5 mio. kr. fra virksomhedsordningen. Ifølge aftalen skulle aftalepartneren administrere pengene i 3 måneder i forbindelse med et investeringsprojekt. Ved aftalens udløb skulle klageren have tilbagebetalt i alt 3 mio. kr., svarende til en forretning på 80 pct. p.a.

Landsskatteretten bemærkede, at det af virksomhedsskattelovens § 1 og bestemmelsens forarbejder følger, at samtlige erhvervsmæssige aktiver i virksomheden skal medtages i virksomhedsordningen og at ikke-erhvervsmæssige aktiver ikke kan medtages. I lovens § 1, stk. 2, var anført en række aktiver, der ikke kunne medtages i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige drev næring med sådanne aktiver.

Det fulgte imidlertid ikke af ordlyden af bestemmelsen, at alle øvrige former for fordringer kunne erhverves for virksomhedens midler, idet fordringen som udgangspunkt skulle være erhvervsmæssig.

Landsskatteretten bemærkede dernæst, at klagerens udlejningsvirksomhed ikke drev næring med pengeudlån, men at virksomheden dog kunne foretage erhvervsmæssige udlån, uden at dette ville blive betragtet som en privat hævning i henhold til virksomhedsskattelovens § 5. Dette forudsatte imidlertid, at udlånet havde tilknytning til virksomhedens drift. Der kunne eksempelvis være tale om debitorfinansiering og udlån af midlertidig karakter til forretningsforbindelser.

Der kunne derimod ikke foretages udlån af virksomhedens midler, hvis udlånet var ydet for at tilgodese klagerens private investeringsinteresser. Det var Landsskatterettens opfattelse, at lånet måtte anses at være ejendomsudviklingsvirksomheden uvedkommende og at lånet derfor måtte anses ydet af klageren som privatperson.

Der var herved særlig henset til, at den selvstændige virksomhed ikke drev udlånsvirksomhed og at fordringen ikke udsprang af ejendomsudlejningsvirksomhedens almindelige drift samt til, at der var tale om et meget usædvanligt udlejningskoncept, hvor forrentningen blev sikret via spil hos bookmakers. Udlånet var derfor med rette anset for en hævning i virksomhedsordningen.

Teori

Jane Bolander i SR. 2013.287

"Med Højesterets dom [SKM2013. 505. HR, red.] er det fastslået, at der skal være en rimelig tæt forbindelse til den virksomhed, som drives i ordningen for at et udlån kan anses for at være erhvervsmæssigt begrundet.

Samtidig må det også kunne udledes af afgørelsen, at der er meget stramme rammer for, hvor overskydende likviditet i virksomheden kan placeres. Der skal være tale om en temmelig sikker placering, som bankindskud, obligationer og lign.

Bent Ramskov i TfS 2014, 7

"Anlægsudlån fra virksomhedsordningen kan derfor fremad kun ske, hvis det sker til et pengeinstitut eller har et sådant omfang, at det er erhvervsmæssigt.

Grænserne herfor synes at være meget snævre. Omvendt vil bankindskud og vederlagsfordringer som udgangspunkt være erhvervsmæssige."

Begrundelse

Det er oplyst at spørger, under anvendelse af virksomhedsordningen, driver virksomhed med ejendomsudlejning og drift af vindmøllevirksomhed.

Spørger påtænker at udlåne ledig kapital via Flex Funding A/S.

Der etableres herved efter SKATs opfattelse et sædvanligt låneforhold imellem spørger som fordringshaver og låntager.

Der foreligger ikke oplysninger om den eller de forventede låntagere, ligesom forventede lånevilkår ikke er oplyst. Det kan dog lægges til grund for besvarelsen, at der ikke vil være erhvervsmæssige relationer imellem spørgers virksomhed og låntager i forhold til de etablerede låneforhold.

Hævning af kapital i virksomheden med henblik på overførsel af lånekapital til låntager, der som beskrevet foretages uden tilknytning til den inden for rammerne af virksomhedsordningen drevne aktivitet, er at anse for en overførsel til privatøkonomien som nævnt i virksomhedsskattelovens § 5, jf. herved SKM2013. 505. HR.

Som præmisserne er formuleret har interessefælleskabet imellem indehaveren af den under anvendelse virksomhedsordningen drevne virksomhed og det låntagende selskab ikke været tillagt betydning. Se hertil også SKM2010. 96. LSR, hvor et udlån til en ikke interesseforbundet part blev anset for en hævning.

Det bemærkes endvidere, at udlånet ikke er at sidestille med de af Skatteministeren under behandling af L 107, som svar på spørgsmål 89 til Skatte- og Afgiftsudvalget, nævnte særligt likvide og sikre anbringelsesformer, i form af bankindskud og obligationer (massegældsbreve) for ledig kapital.

Repræsentanten har til støtte for sit synspunkt henvist til SKM2003. 566. LSR. (Afgørelsen er indbragt for domstolene og endeligt afgjort af Højesteret ved SKM2007. 664. HR). Afgørelsen vedrører spørgsmålet, om en obligations- og en kontantbeholdning havde skullet indgå i forbindelse med skattefri omdannelse af en virksomhed drevet under anvendelse af virksomhedsordningen, jf. kravet i virksomhedsomdannelseslovens § 2, stk. 1, nr. 2, om at alle aktiver og passiver i virksomheden skal overdrages til selskabet. Allerede fordi afgørelsen vedrører en obligationsbeholdning, der kan indgå i virksomhedsordningen, kan afgørelsen ikke tillægges betydning ved afgørelsen af nærværende sag.

Repræsentanten har endvidere henvist til SKM2015. 616. SR. Skatterådet bekræftede ved afgørelsen, at spørger kunne stille selvskyldnerkaution over for långiver i et selskab, der var ejet af spørger, uden at der skulle ske beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6. Den stillede kaution forudsattes ikke at indgå som led i et arrangement, der helt eller delvist havde som formål at skaffe kredit for spørger i privatsfæren. Afgørelsen vedrører ikke spørgsmålet, om et aktiv kan indgå i virksomhedsordningen eller må anses hævet efter hæverækkefølgen og kan derfor ikke tillægges betydning ved afgørelsen af nærværende sag.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder indstillingen med den anførte begrundelse.

Svaret er bindende for skattemyndighederne i følgende periode

I 5 år, der regnes fra modtagelsen af svaret jf. Skatteforvaltningslovens § 25, stk. 1.